

De Gasten

Trilogie

Preview

Preview

De Gasten

Trilogie

wesley Janse

Eerste druk, 2012

Titel: De Gasten Trilogie

Auteur: Wesley Janse

© 2012, Wesley Janse

Uitgegeven in eigen beheer bij Peleman Industries NV

www.wesleyjanse.be

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt worden in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Preview

Preview

De Gasten

Het eerste deel

Preview

1 Bij den Turk

‘Dag mijnheer,’ zei de bediende van het Turks meeneemrestaurant die achter zijn toog allerlei lekkers aan het maken was. ‘Wat zal het voor u zijn?’ vroeg hij vervolgens.

‘Geef mij maar een Kebab en vier potjes cocktailsaus.’

‘Dat is genoteerd, maar bent u er zeker van dat u 1 kebab wilt en vier potjes cocktailsaus?’ vroeg de bediende bedenkelijk.

‘Dat heb ik toch besteld.’

‘Ja, dat is waar, maar het is een niet alledaagse bestelling. Ik dacht dat ik het misschien verkeerd gehoord had.’

‘Dat heeft u niet.’

‘Is het om mee te nemen?’ vroeg de bediende nog steeds licht in de war.

‘Ja, pak maar in.’

‘Komt in orde,’ antwoordde hij terwijl hij de bestelling klaarmaakte.

‘Hoeveel is het?’ vroeg de man van de rare bestelling enkele lange tellen later.

‘Eh, even tellen,’ de bediende liet zijn hersens kraken en antwoordde na enkele seconden: ‘Negen euro en negenenveertig cent.’

‘Hier hebt u ze,’ zei de man terwijl hij het geld op de toonbank neerlegde.

‘Dank u wel,’ zei de bediende met een glimlach. ‘Hier is uw bestelling. Smakelijk eten en tot ziens.’

‘Ja, tot nog eens.’

2 Kaaienbroekstraat

Het was vrijdagavond negen uur. De avond was aan het vallen. Het werd met de minuut donkerder en donkerder. Iedereen zat in het clublokaal, café Den Hoorn. Matthias, Fredo, Karl en nog enkele andere vrienden van Hugo waren weer talrijk aanwezig. Het was vrijdag en dus hun wekelijkse bijeenkomst onder de vrienden. Er waren natuurlijk ook nog andere gasten in het café aanwezig, maar daar hielden zij geen rekening mee.

Het café had donkerbruine muren met hier en daar een schilderij aan de muur. Langs de kanten stonden allerlei rijen met tafels, het midden werd hierdoor een beetje ruimer. Dit was met opzet zo gedaan voor als men zin had om een dansje te plaatsen. Maar daar dachten Hugo en zijn vrienden niet aan. De school was afgelopen en daar moest op gedronken worden. De week zat er weer op. Op naar de volgende, maar eerst was er nog het weekend.

De eiken stoelen in het café stonden zo geplaatst dat je eigenlijk altijd een goed zicht had. Maar dat was niet nodig. Er gebeurde bijna nooit iets in Herelds, het was er rustig. Je kon enkel de klokken horen luiden.

Iedereen was aanwezig en dus gingen Fredo en Matthias naar de toog om de drank te bestellen. Dat was hun taak. Achteraf zou ieder dan zijn deel betalen.

‘Zeg mannen, waar gaan we het deze avond over hebben?’ vroeg Karl.

‘Ik zou het niet weten, maar zeker en vast niet over die stomme school,’ lachte Hugo.

‘Juist maar we moeten toch een onderwerp hebben,’ vervolgde Josef.

‘Laat ons het dan maar eens hebben over dat nieuwe spel,’ antwoordde Karl.

‘Dat is een goed idee. Ik heb er gisteren nog mee gespeeld,’ reageerde Hugo.

‘Ja, het is echt tof, die nieuwe lay-out. En de details van de omgeving zijn ook echt de maks,’ vulde Björn aan.

‘Ik denk dat ik dat spel dan toch ook maar eens ga kopen. Als ik jullie hoor praten begint het water al in mijn ogen te komen,’ zei Frank.

‘Je moet echt die nieuwe Need For Speed kopen. Het kost wel 40 euro maar het is echt zijn geld meer dan waard.’ Het was Josef die deze raad gaf.

‘Ik weet het mannen, maar het geld, dat is mijn probleem.’

‘Vraag het aan je vader, die zal het je wel voorschieten,’ stelde Hugo voor.

Josef aarzelde: ‘Ja, dat kan ik doen.’ Hij wreef met zijn hand over zijn kin.

‘Gewoon doen, gewoon doen,’ klonk er uit Simons mond.

‘Ik zal het maar kopen,’ besloot Josef opgewekt.

‘Als je wil,’ Simon aarzelde even, ‘kan je het ook kopiëren, maar met al die beveiligingen vandaag de dag,’ ging Simon verder.

‘Nee, dat doe ik niet. Als je betrap wordt dan zwaait er wat.’

‘Je moet je gewoon niet laten betrappen,’ zei Hugo.

‘Daar heb je wel een punt, maar toch.’

Zo ging het nog een hele avond verder.

Het was ondertussen half twaalf en alleen Fredo, Frank en Hugo waren nog aanwezig in het café. De nacht was langzaam gevallen en de vele sterren die ergens in het heelal aan het zweven waren, schitterden aan de wolkenloze hemel. Maar toch was er iets mis met deze avond, hij voelde duister aan.

‘Mannen, ik ga er vandoor, ik moet voor één uur thuis zijn en je weet hoe traag ik ben, al is het maar een kwartier, ik ben toch liever op tijd thuis. Dan kan ik nog even naar het nieuws kijken. Of eventueel naar iets andere,’ zei Hugo.

‘Ja dan, ga maar. Laat ons hier maar met twee alleen achter,’ traande Fredo.

‘Ik weet het, maar ja. Jullie wonen wel de andere kant op en jullie moeten maar tien minuten fietsen, dat is toch even iets anders. Ik vertrek.’